

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2013, č. j. 2013/15992 - 421, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2014, č. j. 36 Ad 10/2014 – 14, vedeném Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 2 As 66/2014, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudkyni Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluši Doškové,

t a k t o :

Soudkyně Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 66/2014.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou ze dne 4. 6. 2013 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 30. 1. 2013, č. j. MPSV-UP/1189371/13/AIS-ZAM. V záhlaví uvedeným usnesením Krajského soudu v Brně, byla věc postoupena Krajskému soudu v Ostravě jako soudu místně příslušnému. Toto usnesení napadla stěžovatelka kasační stížností.

[2] V řízení o kasační stížnosti stěžovatelka vznesla námitku podjatosti členů druhého senátu zdejšího soudu, který byl dle platného rozvrhu práce k projednání a rozhodnutí kasační stížnosti povolán. O uvedené námitce bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2014, č. j. Nao 219/2014 – 41, tak, že soudkyně JUDr. Miluše Došková a Mgr. Eva Šonková nejsou vyloučeny z projednání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 66/2014. Vůči třetímu členu druhého senátu zdejšího soudu, JUDr. Karlu Šimkovi, nebyla námitka podjatosti stěžovatelkou uplatněna.

[3] V souvislosti s usnesením ze dne 14. 8. 2014, č. j. 2 As 66/2014 - 50, kterým předsedkyně druhého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková vyzvala stěžovatelku k předložení plné moci udělené advokátovi, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, nebo k prokázání, že má stěžovatelka vysokoškolské právnické vzdělání, stěžovatelka opětovně vznesla námitku podjatosti soudkyně JUDr. Miluše Doškové ze dne 25. 8. 2014.

[4] Tato námitka podjatosti byla v souladu s rozvrhem práce předložena k posouzení a rozhodnutí devátému senátu zdejšího soudu ve věci vedené pod sp. zn. Nao 330/2014. Stěžovatelka po poučení o složení tohoto senátu a o možnosti uplatnit v propadné lhůtě jednoho týdne námitku podjatosti, vnesla námitku podjatosti všech soudců devátého senátu, tak i všech soudců desátého senátu. O uvedené námitce bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014, č. j. Nao 366/2014 – 69, tak, že soudci JUDr. Radan Malík, JUDr. Barbara Pořízková a JUDr. Petr Mikeš nejsou vyloučeni z projednání a rozhodnutí věci.

[5] Podjatost JUDr. Miluše Doškové je spatřována v tom, že předchozí namítána podjatost této soudkyně nebyla posouzena řádně. O námitce podjatosti totiž rozhodoval v řízení vedeném pod sp. zn. Nao 219/2014 soudce JUDr. Jaroslav Vlašín, proti němuž byla také podána námitka podjatosti, a to v několika řízeních vedených u Nejvyššího správního soudu, neboť stěžovatelku svými rozhodnutími značně poškozoval.

[6] K podané námitce se vyjádřila dne 1. 9. 2014 soudkyně JUDr. Miluše Došková tak, že nemá žádný poměr k věci ani k účastníkům řízení. Nepodílela se na projednávání a rozhodování věci samé u správního orgánu ani v předchozím soudním řízení ve smyslu § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dále poukázala, že o předchozí námitce podjatosti, mimo jiné vůči její osobě, bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2014, č. j. Nao 219/2014 – 41.

[7] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.* Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. *účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřiblíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.*

[8] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu vyplývá, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezájatosti soudce v konkrétním případě. Jak se k této otázce vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429).

[9] Otázka podjatosti nemůže být ve všech případech postavena zcela najisto, nicméně rozhodovat o této otázce je nutno vždy na základě existujících objektivních skutečností, které k subjektivním pochybnostem osob zúčastněných na řízení vedou. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci však může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. nález Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11). Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. totiž představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána zákonnému (příslušnému) soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný.

[10] Důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci může být pouze jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávání věci, zejména v případech, kdyby mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům (ať již přátelský či nepřátelský) může být založen příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít i o vztah ekonomické závislosti, apod. V daném případě však nebyla objektivně zjištěna žádná z těchto skutečností.

[11] Z námitky podjatosti vznesené stěžovatelkou neplyne existence důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudkyně JUDr. Miluše Doškové pro její poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, která by byla při posuzování námitky podjatosti relevantní. Žádný z důvodů předpokládaný v § 8 s. ř. s. tak dán není a stěžovatelka jej vlastně ani netvrdí. Z pouhého nesouhlasu s dřívějším rozhodnutím o podjatosti soudkyně JUDr. Miluše Doškové, resp. z toho, že se na tomto rozhodnutí podílel soudce, o němž tvrdí, že je podjatý, ačkoliv námitku podjatosti proti němu vznést v době rozhodování mohla a neučinila tak, podjatost soudkyně dovodit nelze.

[12] Z výše uvedených důvodů neshledal Nejvyšší správní soud důvodnou námitku podjatosti soudkyně Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Doškové a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. listopadu 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu